

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5035/2019
12.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божицара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и малолетне ББ из ..., коју заступа законски заступник мајка ВВ из ..., чији је пуномоћник Горан Тодоровић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., кога заступа пуномоћник Братислав Савић, адвокат из ..., ради законског издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 61/2019 од 15.05.2019. године, у седници већа од 12.12.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 61/2019 од 15.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П2 288/17 од 20.06.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, те је измењена правноснажна пресуда Општинског суда у Параћину П 427/07 од 06.11.2007. године и то у ставу 4. изреке, у делу који се односи на плаћање доприноса за издржавање малолетних АА и ББ, обоје из ..., те се обавезује тужени да на име доприноса за издржавање своје деце плаћа по 10.000,00 динара месечно, односно укупно 20.000,00 динара месечно почев од 11.03.2016. године па надаље, најкасније до 05. у месецу за текући месец, док се та обавеза не измени, а под претњом извршења. У преосталом износу до тужбом тражених 40.000,00 динара, тужбени захтев тужилаца је одбијен као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 61/2019 од 15.05.2019. године, која је донета по одржаној расправи пред тим судом, укинута је пресуда Основног суда у Прокупљу П2 288/17 од 20.06.2018. године, а тужени је обавезан да на име доприноса за издржавање тужиоца АА плаћа месечно по 10.000,00 динара, а за законско издржавање малолетне ББ по 8.000,00 динара месечно, све почев од 11.03.2016. године па убудуће док за то постоје законски разлози до 05. у месецу за текући месец уплатом на руке АА, односно законском заступнику малолетне ББ, а на тај начин се мења

правноснажна пресуда Општинског суда у Параћину П 427/07 од 06.11.2007. године у ставу 4. изреке у делу који се односи на плаћање доприноса за издржавање АА и малолетне ББ, обоје из Преко досуђеног износа, а до тражених по 20.000,00 динара месечно за законско издржавање тужилаца, тужбени захтев је одбијен као неоснован. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу чл. 408. и 403. став 2. тачка 3. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити повреда поступка из члана 374. став 1. ЗПП на коју ревизија указује јер је другостепени суд, укидајући првостепену пресуду по одржаној расправи, санкционисао све евентуалне повреде поступка које су учињене пред првостепеним судом.

Према чињеничном стању које је другостепени суд утврдио након одржане расправе, правноснажном пресудом Општинског суда у Параћину П 427/07 од 06.11.2007. године разведен је брак између овде туженог и мајке тужилаца при чему је родитељско право над децом поверено мајци ВВ. Истом пресудом тужени је обавезан да на име законског издржавања у то време малолетне деце АА и ББ плаћа по 5.000,00 динара почев од 06.11.2007. године па убудуће. У то време тужилац АА је похађао трећи разред основне школе, док је малолетна ББ ишла у предшколско. Потребе малолетне деце тада су утврђене на износ од по 10.000,00 динара месечно. Мајка тужилаца није била у радном односу, а примала је дечји додатак од 250 евра месечно, док је тужени био власник пољопривредне апотеке и складишта робе и остваривао месечну зараду од 16.000,00 динара месечно. Поред тога, остваривао је право на дневнице, а од имовине је поседовао локал у ..., пословни локал на пијаци и пољопривредно имање. Сада је тужилац АА пунолетан и студент је прве године ... факултета у Од раније донете одлуке до сада потребе овог тужиоца су повећане како везано за образовање, тако и када се ради о исхрани, гардероби, хигијени и слично. Малолетна ББ је сада ученица ... школе и њене потребе су у односу на раније повећане и то у погледу куповине уџбеника, екскурзије, исхране, хигијене и слично. Мајка тужилаца је незапослено лице и остварује повремене приходе радећи у Тужени је власник радње СТР "ДД" ... и власник је пословног простора у коме се делатност обавља. Радњу издаје трећем лицу, а тужилац је неопходно стручно лице у обављању делатности. Приходе остварује у складу са споразумом који је закључио са лицем коме је издао простор и исти се мењају од 15.000,00 динара до 46.000,00 динара месечно. Од непокретне имовине поседује кућу на селу и стан у Радња је остварила добит у 2015. и 2016. години у износу који је наведен у пресуди, а тужени је са ЂЂ банком 2013. године закључио уговор о дугорочном кредиту за одржавање ликвидности у висини од 20.000 евра, а са ЕЕ банком уговор о кредиту на износ од 600.000,00 динара са намером одржавања ликвидности на текућем рачуну туженог.

Тужени има и закључен уговор о студирању на докторским студијама са Универзитетом у Београду ... факултетом. Имајући у виду наведено другостепени суд налази да су се од доношења раније пресуде промениле околности које утичу на потребе тужилаца за законским издржавањем, те самим тим и на измену обавезе туженог да у том законском издржавању учествује. Садашње потребе тужилаца су 20.000,00 динара за АА, а за малолетну ББ око 16.000,00 динара. Полазећи од свега напред наведеног, суд је и обавезао туженог да у издржавању учествује са износима који су наведени.

Одредбом члана 164. Породичног закона ("Службени гласник РС" број 18/2005) је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета ранија пресуда. Имајући у виду утврђено чињенично стање, правилно је закључио нижестепени суд да су се у конкретном случају промениле околности које утичу на повећање потреба за издржавањем тужилаца. Код неспорне чињенице да тужиоци по члану 154. став 1. односно члану 155. истог закона имају право на законско издржавање од туженог према својим потребама и могућностима туженог у складу са чланом 160. Породичног закона, правилно је одлучено нижестепеном одлуком када је тужени обавезан да у издржавању тужилаца учествује са износима који су одређени. Суд је приликом утврђивања потребе за издржавањем тужилаца ишао испод минималне суме издржавања из члана 160. став 1. Породичног закона, па је у ситуацији када мајка тужилаца нема сталне приходе већ остварује повремено примања радећи у Шведској, а тужени поседује имовину и има стална месечна примања, обавезао туженог да у издржавању учествује са истим износом као и мајка. У таквој ситуацији се не може прихватити тврдња ревизије да суд није водио рачуна о имовинским приликама туженог односно да није водио рачуна и да је мајка дужна да учествује у законском издржавању деце. Потпуно је јасно да ће од износа који тужени буде плаћао до утврђених потреба деце управо мајка обезбеђивати средства за издржавање.

С обзиром да се ни осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепене одлуке, то је и одлучено као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић